

Berättelsen om Jesus på förklaringsberget är en av evangeliernas märkligaste berättelser. Den ställer oss inför en fråga som har stört många moderna människor: skall Bibelns berättelser anpassas efter våra moderna föreställningar om verkligheten eller skall vi försöka förstå verkligheten med en öppenhet för Bibelns föreställningar om den? Står någonting viktig på spel beroende på hur vi svarar?

Eftersom tre av evangelierna inkluderar denna berättelse, är den viktig av större anledning än specialeffekter eller flärd. Det fjärde evangeliet, Johannesevangeliet, inkluderar inte berättelsen på samma sätt, men öppnar med påståendet att Ordet som är Kristus är ljus. Den fortsätter *"vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader och han var fylld av nåd och sanning."*

I Markusevangeliet är berättelsen om förklaringsberget nyckeln till att förstå allt annat som han skriver om Jesus. Den är vändpunkten eller bryggan mellan Jesu verksamhet i Galileen och hans väg till korset och uppståndelsen eller den tomma graven. Händelserna förebådar uppståndelsen i Markus annars återhållsamma skildring av den. Och Mose och Elias närvaro bekräftar att de döda inte är döda för Gud (Mk 12:27). Men bör vi tro något så märkligt - kanske även generande - som att lärjungarna såg Jesus med dessa män och att övernaturligt ljus strålade ut från Jesus? Det är väl stoft för superhjältar och sci-fi berättelser. Eller?

Bland ökenfädernas samlade skrifter finns det en härlig berättelse om Abba Sisoës. (Ökenfäderna var tidiga kristna eremiter.) När Abba Sisoës var nära döden och andra munkar satt med honom lyste hans ansikte som solen. Sisoës sade, "Titta, Abba Antonios kommer" och lite senare sade han "Se, profeterna kommer" och igen en stund senare sade han "Se, apostlarna kommer!". Sedan lyste hans ansikte ännu

starkare och han talade med någon. När en äldre munk frågade, ”vem talar du med, Abba?” svarade han, ”Se, änglarna kommer för att hämta mig” och igen lyste hans ansikte som solen.

Det är lätt att avfärda sådana berättelser som oskyldiga överdrifter, from-utsmyckning av excentriska munkar som kanske inspirerades av förklaringsbergets berättelse. Så låt oss prova en annan berättelse.

I slutet av Martin Scorseses 2011 dokumentär *George Harrison: Living in the Material World*, talar den ex-Beatles medlemmens änka, Olivia, om hans död. Hon säger: ”Det var en märkvärdig upplevelse när han lämnade sin kropp. Den var synlig.” Efter en lång paus säger hon, ”Låt oss bara säga att du inte skulle behöva lysa upp rummet om du försökte filma det. Han bara... lyste upp rummet.”

Jag skulle kunna dela flera liknande berättelser (inklusive berättelser om döende människor som pratar med människor som sedan länge varit döda) men själva fenomenet är inte poängen. Det jag vill hjälpa oss att se är att vi lever i en värld med stora djup av mysterium.

Ett ökande antal människor i vår tid försöker att nå bortom slöjan som får tillvaron att verka trist, livlös och meningslös. I många fall görs det med hjälp av sinnes-påverkande droger och preparat men även på andra osunda sätt. Det känns lite som om just när samhället har börjat tala tydligast om sin längtan efter tillvarons djup, har vi kristna valt att överge eller förklara bort våra intressanta berättelser för att de är omoderna, eller passar inte in i en vetenskaplig världsbild.

Dessa berättelser är avsedda att styrka vår tro och förankra oss i vår traditions rika lära om en värld genomsyrad av skaparens ljus och liv.

Vi är i ständigt behov av Jesu hjälp med att lyfta bort slöjorna som

förblindar oss och gör oss likgiltiga inför stora mysterier. Slöjorna, enligt en poet (Samuel Taylor Coleridge), gör att vi "har ögon, men ser inte, öron som inte hör, och hjärtan som varken känner eller förstår." Det var en bra beskrivning av lärjungarna och Aposteln Paulus innan Jesus lyfte bort slöjan som förstodade deras förstånd. Paulus är tydlig i dagens episteltext att det är Kristus som får slöjan över vårt förstånd och hjärta att försvinna.

I episteln skrev Paulus om hur Mose bar en slöja över sitt ansikte så att folket inte skulle se när Guds härlighets återsken avtog. (Det är inte säkert att Mose skulle tolka sin handling på samma sätt men vi närmar oss skrifterna som vi är mer än som de är.) När Mose kom ner från berget med stentavlorna för den andra gången strålade hans ansikte på ett sätt som fick folket att bäva.

För övrigt var det tydligt att smekmånads fasen i hans ledarskap var förbi. Incidenten med den gyllene kalven var beviset att de inte hade någon stor respekt för Moses ledarskap. Paulus menar att Mose var rädd att han skulle förlora den lilla respekten folket hade för honom och hans ledarskap om de insåg att strålgansen avtog. Mose kunde vara uppriktig inför Gud men han gömde sig för folket. Kanske känner några av oss som är här idag likadant? Det finns så många sätt vi gömmer oss för varandra och längtar efter inflytande över varandra.

I likhet med Mose var Paulus också i något av en kamp för folks förtroende - speciellt för korintiernas förtroende. Han kunde gott föreställa sig Moses svaghet då han kämpade med konkurrenter som ville underminera hans ledarskap. Men Paulus förstod att det fanns en fundamental skillnad mellan hans och Moses situation. Skillnaden var Kristus. Ljuset som Mose hade - budorden - var verkligen ett vägledande ljus i sin tid. Samhällen som kännetecknas av laglöshet är inte kända för

att främja mänsklig utveckling, fred och kärlek till vår nästa. Lagen var som en lykta i mörkret som främjade det gemensamma bästa.

Men när Kristus kom uppenbarade han målet med budorden. I honom ser vi hur det ser ut när hela livet - en persons hjärta, själ, sinne och styrka - levs i samklang med kärlekens lag. Som Jesus sade i bergspredikan "Ni är världens ljus". Fast även det kan kännas förtryckande när vi vet att vi inte av egen kraft förmår att leva i kompromisslös efterföljelse av Jesus eller kärlekens lag.

Allt som oftast känner jag att jag inte ens uppnår halvhjärtad efterföljelse. Paulus skriver att hoppet han upptäckte i Jesus befriade honom från att behöva framstå som fullkomlig eller rättfärdig genom sin egen styrka. Jesu ljus och fullkomlighet räckte även för honom. Jesus är som solen - vi behöver bara en sol eftersom dess ljus räcker för oss alla.

Många människor har trott att om de bara ger upp religiös tro kan de bli kvitt känslor av skuld och otillräcklighet. En del av vår tids förnyade intresse för nådens mysterium beror på att fler och fler har upptäckt att även utan religion är människans standardinställning att skapa lagar. Lagar som "Om jag gör x, y eller z, kommer jag att må bra om mig själv" eller vara viktig eller bli den personen jag vill vara. Eller "om jag gör x, kommer mina barn att vara fullkomliga." (Eller ha den perfekta äktenskap eller om vi gör så här kommer vår församling att växa exponentiellt). Sådana formler leder varken till härlighet eller vila eftersom de handlar om kontroll utan nåd. Paulus var välbekant med lagbundenhetens rastlösa liv tills han bländades av Jesu härlighet när han var på väg till Damaskus. När han säger att bara Kristus kan lyfta bort slöjorna som döljer verklighet för oss vet han vad han talar om. Han svarade ja till Jesu kallelse, och tog emot den nåderika gåvan som är allt som Gud i Kristus gjorde för honom och för oss alla.

Paulus upptäckte att när han fokuserade på Jesus, och hans rättfärdighet och härlighet, då förvandlades han av det han såg. Hans budskap till de kristna i Korinth och till oss är att också vi kan och skall förvandlas om vi fäster vår blick på Kristus och hans härlighet. Vi kan bli kvitt slöjan som hindrar oss från att se och återspegla djupet av Guds närvaro och handlande i världen. Vi kan också bli kvitt skuggorna som härjar oss inombords.

Härligheten som strålar ut från Kristus ger oss frid, och mod att inte hindras av vad andra människor tycker om oss. Ljuset som strålade fram från Jesus är Guds rikes ljus om vilket Jesus sade, ”*Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt*”. Guds rikes makt och kraft är tillgängligt för oss i alla lägen, även när vi inte ser det. Kanske särskilt då med tanken på att det ljus lyste som starkaste när Jesus hängde på korset enligt Johannesevangeliet.

När uppenbarelsen på berget var över, förbjöd Jesus lärjungarna att berätta om vad de hade sett *innan han hade uppstått från de döda*. Man skall vara försiktig med att tala om det man inte förstår. De behövde se honom gå genom korset och uppståndelsen för att förstå djupet av vad de såg på förklaringsberget; att Jesus Kristus är Livets Herre med makt över döden och mörkrets krafter.

Guds härlighet var både gömd och uppenbarad i Jesu liv och hans lidande, och ju mer vi fäster vårt blick på honom desto mer blir vi förvandlade av hans ljus. Kristus har uppstått från de döda och det finns numera inget förbud emot att prata om de härliga och märkliga saker som händer mellan himmel och jord.

Du kanske inte kan tala om sådana saker – som aposteln Paulus säger, är vi fria. Min vädjan för oss idag är att inte avfärda Bibelns mer

märkliga berättelser; särskilt inte av rädsla för vad andra tycker. Kanske ett bra ställe att börja öppna sig för trons mysterier är att begrunda storheten hos en Gud som inte förminskas när han delar med sig av sin härlighet. Vi kan också begrunda helgonens liv och berättelser som de jag öppnade med.

En sak, kanske den enda saken, som ökenfäderna och George Harrison hade gemensam var att de hade kommit till en punkt där de inte längre brydde sig om vad andra människor tyckte. Det var just flykt från andras tyckande som fick ökenfäderna att fly städerna. Harrison ville också slippa andra - även de som ville ösa beröm och utmärkelser över honom. Han och ökenfäderna ägnade sig åt en andlighet som lovade förvandling. Harrison hängav sig till östlig religion som jag vet för lite om för att kommentera. Ökenfäderna och helgonen följde Jesus.

Även om vi vill så har få eller ingen av oss möjlighet att dra oss tillbaka från samhället för att ägna oss helt och hållet åt andlighet, men det behövs inte. Vi har ett sätt att skåda Herrens härlighet som räcker gott och väl och det är bön. Som den franska filosofen och Sorbonne professorn Jean-Louis Chrétien skrev, "Människor som ber är uppenbarade för Gud och, därefter, är de själva upplysta av ett "ljus från någon annanstans".

Jesus är redo och kapabel att lyfta slöjan och visa oss en värld som är levande och genomsyrad med himmelens eget liv. Vill vi se?